

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Гзп1 7/2023
21.12.2023. године
Београд

Врховни суд у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић и Бранка Станића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., против туженог „ Електросрбија“ д.о.о. Краљево- „Електродистрибуција“ Чачак, ради прикључења електричне енергије и накнаде штете, одлучујући о захтеву тужиоца за преиспитивање правноснажне пресуде Вишег суда у Чачку Гж 618/14 од 14.07.2014. године, у седници одржаној 21.12.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен, захтев тужиоца за преиспитивање правноснажне пресуде Вишег суда у Чачку Гж 618/14 од 14.07.2014. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Чачку П 1152/13 од 07.04.2014. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражено да се утврди да је тужена дужна да оштећену електроинсталацију доведе у исправно стање и да тужиоцу накнади штету у износу од 200.000,00 динара за покварене уређаје, ближе наведене у том ставу изреке. Ставом другим изреке, одбијен је предлог за одређивање привремене мере. Ставом трећим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Вишег суда у Чачку Гж 618/14 од 14.07.2014. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је изјавио захтев за преиспитивање правноснажне пресуде.

Испитујући дозвољеност захтева за преиспитивање правноснажне пресуде, у смислу члана 422. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), Врховни суд је нашао да захтев тужиоца није дозвољен.

Наиме, захтев за преиспитивање правноснажне пресуде као правни лек предвиђен је чланом 421. до 425. Закона о парничном поступку. Одредбом члана 421. став 1. овог Закона, прописано је да против правноснажне пресуде донете у другом степену Републички јавни тужилац може да поднесе Врховном суду захтев за преиспитивање правноснажне пресуде. Ставом другим, трећим и четвртим истог члана, прописано је под којим условима и у којим роковима

Републички јавни тужилац може поднети овај ванредни правни лек, као и поступање другостепеног суда по пријему захтева. Одредбе члана 422. до 425. ЗПП, прописују поступање Врховног суда приликом одлучивања о захтеву.

Из цитиране законске одредбе произилази да против правноснажне пресуде донете у другом степену једино овлашћено лице за подношење захтева је Републички јавни тужилац, који захтев може да поднесе ако је правноснажном пресудом повређен закон на штету јавног интереса. Имајући у виду да је, у конкретном случају, захтев за преиспитивање правноснажне пресуде поднео тужилац лично, а да је наведеним одредбама прописано да се овај ванредни правни лек може поднети само против правноснажне пресуде донете у другом степену и да само Републички јавни тужилац има право да поднесе овај правни лек, при чему законом није предвиђено супсидијерно право странке да поднесе захтев уколико то не учини надлежни јавни тужилац, Врховни суд налази да, у овој правној ствари, захтев за преиспитивање правноснажне пресуде није поднет од стане овлашћеног лица, у смислу члана 421. став 1. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 422. став 2. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци.

Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић